

LULANIE (1) *sb n*

N sg lul(a)ni(e).

Sł stp brak, Cn: lilanie, Linde bez cytatu s.v. lili.

Usypianie dziecka śpiewem i kołysaniem; lallare Calep, Cn; somnum conciliantia carmina vel cantica

Cn: Lallare – Lulanie abispało dziecię. Calep 579a.

Cf LULAĆ

KCh